

Opće informacije - Bugarska

Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.
Sljedeći jezici: [bg](#) već su prevedeni.

SADRŽAJ

- 1 Na koji se način može sačiniti raspolaganje imovinom zbog smrti (oporuka, zajednička oporuka, ugovor o nasljeđivanju)?
- 2 Treba li ga registrirati i na koji način?
- 3 Postoje li ograničenja slobode raspolaganja imovinom zbog smrti (npr. nužni dio)?
- 4 Tko nasljeđuje i koliko u slučaju izostanka raspolaganja imovinom zbog smrti?
- 5 Koje je tijelo nadležno:
 - 5.1 u slučajevima nasljeđivanja?
 - 5.2 za primanje izjave o odricanju ili prihvatanju nasljedstva?
 - 5.3 za primanje izjave o odricanju ili prihvatanju legata?
 - 5.4 za primanje izjave o odricanju ili prihvatanju nužnog dijela nasljedstva?
- 6 Kratak opis postupka rješavanja nasljedstva sukladno nacionalnom zakonu, uključujući likvidaciju ostavine i raspodjelu imovine (time su uključeni podaci o tomu je li postupak nasljeđivanja pokrenuo sud ili neko drugo nadležno tijelo po službenoj dužnosti)
- 7 Kada i kako osoba postaje nasljednik ili legatar?
- 8 Jesu li nasljednici odgovorni za dugove preminuloga i pod kojim uvjetima?
- 9 Koji su dokumenti i/ili informacije potrebne u svrhu registracije nepokretne imovine?
 - 9.1 Je li imenovanje upravitelja obvezno ili je obvezno na zahtjev? Koje je korake potrebno poduzeti ako je imenovanje upravitelja obvezno ili obvezno na zahtjev?
 - 9.2 Tko je ovlašten za izvršavanje oporuke nakon smrti i/ili upravljanje ostavinom?
 - 9.3 Koje ovlasti ima upravitelj?
- 10 Koji se dokumenti obično izdaju sukladno nacionalnom zakonu tijekom ili na kraju postupka nasljeđivanja kojima se dokazuju status i prava korisnika? Imaju li ti dokumenti posebnu dokaznu snagu?

Ovaj je informativni članak pripremljen u suradnji s [Vijećem javnih bilježnika Europske unije \(CNUE\)](#).

1 Na koji se način može sačiniti raspolaganje imovinom zbog smrti (oporuka, zajednička oporuka, ugovor o nasljeđivanju)?

Psihički zdrava osoba stara 18 godina ili više može oporučno ostaviti svoju imovinu za slučaj smrti. Oporučitelj može u oporuci raspolagati cijelom svojom imovinom. Oporuke mogu biti vlastoručne (koje je oporučitelj u cijelosti vlastoručno napisao i potpisao) ili ovjerene kod javnog bilježnika, odnosno sastavio ih je javni bilježnik u nazočnosti dvaju svjedoka.

Vlastoručnu oporuku mora u cijelosti vlastoručno sastaviti oporučitelj. Ona mora nositi datum i potpis oporučitelja. Ispod uputa za raspolaganje imovinom mora se nalaziti potpis. Oporuka se može u zapečaćenoj omotnici dostaviti javnom bilježniku na čuvanje. U tom slučaju javni bilježnik na omotnici sastavlja izjavu o čuvanju. Izjavu potpisuju oporučitelj i javni bilježnik te se ona unosi u poseban upisnik.

Ovjerenu oporuku sastavlja javni bilježnik u nazočnosti dvaju svjedoka.

Oporučitelj usmeno izjavljuje svoju volju javnom bilježniku koji je doslovno zapisuje i zatim je čita oporučitelju u nazočnosti svjedoka. Javni bilježnik upisuje u oporuku da su ispunjene te formalnosti te navodi mjesto i datum sastavljanja oporuke. Oporuku potom potpisuju oporučitelj, svjedoci i javni bilježnik. Pri sastavljanju javnobilježničke oporuke javni bilježnik postupa u skladu s člankom 578. stavcima 1. i 2. Zakona o parničnom postupku.

Ako oporučitelj ne može potpisati oporuku, mora navesti razlog koji će javni bilježnik zabilježiti prije čitanja oporuke.

2 Treba li ga registrirati i na koji način?

Nakon izmjene Pravila o registraciji od 1. siječnja 2001. prijepisi objavljenih oporuka koje se odnose na nepokretnu imovinu ili na prava na nepokretnu imovinu moraju se registrirati.

3 Postoje li ograničenja slobode raspolaganja imovinom zbog smrti (npr. nužni dio)?

Pravo na nužni dio imaju nadživjeli bračni drug ili djeca umrle osobe ili, ako ta osoba nema potomaka, njezini roditelji. Ako oporučitelj ima potomke, nadživjele roditelje ili bračnog druga, oporučitelj ne može raspolagati imovinom ili je darovati na način koji nepovoljno utječe na nužni dio. Ukupni zbroj nužnih dijelova svih korisnika može činiti do pet šestina imovine ako umrla osoba za sobom ostavi bračnog druga i dvoje ili više djece. Oporučitelj može raspolagati dijelom imovine koja nije obuhvaćena nužnim dijelom.

Ako nema nadživjelog bračnog druga, potomci (uključujući posvojčad) nasljeđuju sljedeće nužne dijelove: u slučaju djeteta ili potomaka tog djeteta jednu polovinu, a u slučaju dvoje ili više djece ili njihovih potomaka dvije trećine oporučiteljeve imovine.

Ako umrla osoba ima potomke i nadživjelog bračnog druga, nužni dio bračnog druga jednak je nužnom dijelu svakog djeteta. U tom je slučaju raspoloživi dio jedna trećina ostavine u slučaju jednog djeteta, jedna četvrtina u slučaju dvoje djece i jedna šestina imovine u slučaju troje ili više djece.

Ako oporučitelj ne ostavi potomke, bračnom drugu pripada nužni dio od jedne polovine ako je bračni drug jedini nasljednik ili jedna trećina ako umrla osoba ima nadživjele roditelje.

Nužni dio nadživjelog ili nadživjelih roditelja iznosi jednu trećinu.

4 Tko nasljeđuje i koliko u slučaju izostanka raspolaganja imovinom zbog smrti?

Sljedeća se načela primjenjuju ako nema oporuke, ovisno o pojedinom slučaju:

- **Ako je umrla osoba bila samac i nije imala djece**, nadživjeli roditelji ili nadživjeli roditelj nasljeđuju jednake dijelove imovine (članak 6. Zakona o nasljeđivanju, ZN). Ako je umrla osoba ostavila samo pretke drugog ili višeg stupnja srodstva, preci najbliži umrloj osobi nasljeđuju na jednake dijelove (članak 7. ZN-a) Ako su nadživjeli samo braća i sestre, oni nasljeđuju na jednake dijelove (članak 8. stavak 1. ZN-a). Ako umrla osoba ima nadživjelu braću i sestre ili pretke drugog ili višeg stupnja srodstva, braća i sestre nasljeđuju dvije trećine imovine, a preci jednu trećinu (članak 8. stavak 2. ZN-a).
- **Ako je umrla osoba samac, ali ima nadživjelu djecu**, oni nasljeđuju na jednake dijelove (članak 5. stavak 1. ZN-a). Dio djeteta koje je umrlo prije umrle osobe prenosi se na njegove potomke prema redu nasljeđivanja (zastupanje).
- **Ako umrla osoba ostavi bračnog druga**, ali ne djecu, pretke, braću i sestre te njihove potomke, bračni drug nasljeđuje cijelu imovinu (članak 9. ZN-a).

Ako imovinu umrle osobe nasljeđuje bračni drug, zajedno s precima ili braćom i sestrama ili njihovim potomcima, bračni drug nasljeđuje polovinu imovine u slučaju nasljeđivanja prije isteka 10 godina od sklapanja braka. U protivnom bračni drug nasljeđuje dvije trećine imovine. Ako imovinu umrle osobe nasljeđuje bračni drug, zajedno s precima i braćom i sestrama ili njihovim potomcima, bračni drug nasljeđuje jednu trećinu imovine u prvom slučaju i dvije trećine u potonjem slučaju.

- **Ako je umrla osoba ostavila bračnog druga i djecu**, bračni drug i djeca nasljeđuju na jednake dijelove (članak 9. stavak 1. ZN-a).

5 Koje je tijelo nadležno:

5.1 u slučajevima nasljeđivanja?

Ne postoji poseban postupak kojim nasljednik prihvaća nasljedstvo.

Osoba koja posjeduje vlastoručnu oporuku mora tražiti od javnog bilježnika da je objavi čim sazna za smrt oporučitelja.

Svaka zainteresirana strana može podnijeti zahtjev okružnom sucu u mjestu u kojem je pokrenut postupak nasljeđivanja u svrhu određivanja roka do kojeg se oporuka mora dostaviti javnom bilježniku radi objave.

Javni bilježnik objavljuje oporuku sastavljanjem izjave koja sadržava opis uvjeta iz oporuke i evidentira otvaranje oporuke. Izjavu potpisuju osoba koja je dostavila oporuku i javni bilježnik. Papir na kojem je napisana oporuka prilaže se izjavi te navedene osobe parafiraju svaku stranicu.

Ako je oporuka predana javnom bilježniku na čuvanje (članak 25. stavak 2. ZN-a), predmetni javni bilježnik poduzima navedene korake.

5.2 za primanje izjave o odricanju ili prihvaćanju nasljedstva?

Nasljeđivanje slijedi nakon prihvaćanja. Prihvaćanje stupa na snagu u trenutku otvaranja nasljedstva.

Prihvaćanje se može izvršiti podnošenjem pisanog zahtjeva okružnom sucu u okrugu u kojem je nasljedstvo otvoreno. U tom se slučaju prihvaćanje upisuje u posebni registar.

Smatra se da je nasljedstvo prihvaćeno i ako nasljednik izvrši radnju koja jasno označuje njegovu namjeru da prihvati nasljedstvo ili ako je nasljednik sakrio naslijeđenu imovinu. U potonjem slučaju nasljednik se odriče prava na svoj dio sakrivene imovine.

Na zahtjev bilo koje zainteresirane strane, okružni sudac poziva osobu koja ima pravo nasljeđivanja i određuje rok unutar kojeg ta osoba mora izjaviti da prihvaća nasljedstvo ili se odriče nasljedstva. Ako je protiv nasljednika pokrenut sudski postupak, rok utvrđuje sud na kojem se vodi rasprava.

Ako nasljednik ne odgovori u utvrđenom roku, odriče se prava na prihvaćanje nasljedstva.

Izjava o prihvaćanju unosi se u poseban sudski registar.

Postupak odricanja od nasljedstva provodi se i upisuje na isti način.

5.3 za primanje izjave o odricanju ili prihvaćanju legata?

Primjenjuje se postupak prihvaćanja nasljedstva ili odricanja od nasljedstva.

5.4 za primanje izjave o odricanju ili prihvaćanju nužnog dijela nasljedstva?

Nema posebnog postupka za odricanje od nužnog dijela ili za njegovo prihvaćanje. Nasljednik koji ima pravo na nužni dio, ali ga ne može primiti u cijelosti zbog ostavštine ili darova može podnijeti zahtjev sudu da smanji predmetnu ostavštinu i darove u mjeri u kojoj je to nužno da bi mogao upotpuniti nužni dio nakon vraćanja ostavština i darova danih predmetnom nasljedniku, osim uobičajenih darova.

Ako nasljednik na čiji se nužni dio negativno utjecalo ostvaruje pravo nasljedstva u odnosu na osobe koje nisu zakonski nasljednici, nasljednik mora prihvatiti nasljedstvo na temelju detaljnog opisa imovine.

U svrhe utvrđivanja raspoloživog dijela i iznosa nasljednikova nužnog dijela, sva imovina koja pripada oporučitelju u trenutku njegove ili njezine smrti objedinjuje se u ostavini nakon oduzimanja dugovanja i svih povećanja nasljedstva u skladu s člankom 12. stavkom 2. Zakona o nasljeđivanju. Zatim se dodaju darovi, osim uobičajenih darova, ovisno o statusu u vrijeme kada su darovani i njihovoj vrijednosti u trenutku otvaranja nasljedstva u slučaju nekretnina ili u trenutku kada su darovani u slučaju pokretne imovine.

Oporučna raspolaganja umanjuju se na *pro rata* osnovi bez razlike između nasljednika i legata, osim ako je oporučitelj izjavio drukčije.

6 Kratak opis postupka rješavanja nasljedstva sukladno nacionalnom zakonu, uključujući likvidaciju ostavine i raspodjelu imovine (time su uključeni podaci o tomu je li postupak nasljeđivanja pokrenuo sud ili neko drugo nadležno tijelo po službenoj dužnosti)*

Glavni načini raspodjele ostavine jesu sudska ili dobrovoljna raspodjela. Svaki suvlasnik ima pravo na raspodjelu bez obzira na njegov dio.

Dobrovoljna raspodjela izvršava se uz suglasnost suvlasnika i u obliku ugovora. U skladu s člankom 35. stavkom 1. Zakona o vlasništvu, dobrovoljna raspodjela pokretne imovine vrijednosti veće od 50 BGN ili nepokretne imovine mora se izvršiti u pisanom obliku i potpisi moraju biti ovjereni kod javnog bilježnika. U slučaju dobrovoljne raspodjele, apstraktni udio svakog suvlasnika u zajedničkoj ostavini postaje zasebno i neovisno pravo vlasništva nad stvarnim dijelom imovine u zajedničkom vlasništvu.

Sudska raspodjela izvršava se u okviru posebnog postupka na koji se primjenjuje članak 341. i dalje Zakona o parničnom postupku. Nema zastare za podnošenje zahtjeva za raspodjelu imovine. Taj se parnični postupak odvija u dvije faze.

Prva faza odnosi se na dopuštenost raspodjele.

Suvlasnik koji traži raspodjelu podnosi pisani zahtjev okružnom sudu kojem prilaže sljedeće:

1. smrtovnicu oporučitelja i potvrdu o nasljeđivanju,
2. potvrdu ili drugi pisani dokaz o ostavini,
3. preslike zahtjeva i priloge za druge suvlasnike.

Na prvoj sudskoj raspravi bilo koji drugi sunasljednik može pisanim putem zatražiti da se u ostavinu uključi druga imovina. Nadalje, na prvoj sudskoj raspravi bilo koji sunasljednik može osporiti pravo drugog sunasljednika da sudjeluje u raspodjeli, veličinu njegova dijela ili uključivanje određene imovine u ostavinu.

U postupcima za raspodjelu sud rješava sporove koji se odnose na podrijetlo, posvojenja, oporuke, izvornost pisanih dokaza ili zahtjeve za smanjenje iznosa oporučnih raspolaganja ili darova.

Prva faza završava donošenjem presude o dopustivosti raspodjele. Sud utvrđuje koja će se imovina podijeliti među kojim osobama i koji će biti dio kojeg sunasljednika. Pri odlučivanju o dopustivosti raspodjele pokretne imovine sud odlučuje i o tome koji će je sudionik u raspodjeli čuvati.

Ako jedan ili više nasljednika ne upotrijebe ostavinu u skladu sa svojim pravima nasljeđivanja, sud može u istoj presudi ili u sljedećoj presudi, na temelju zahtjeva nasljednika, odlučiti koji će nasljednici upotrebljavati koju imovinu do okončanja raspodjele ili koje će iznose korisnici plaćati drugim nasljednicima za uporabu.

Druga je faza sama raspodjela. Vršiti se raspodjela dijelova i pojedina imovina daje se u isključivo vlasništvo pojedinim sudionicima u raspodjeli. To se vrši sastavljanjem izjave o raspodjeli ili dražbom. Sud sastavlja izjavu o raspodjeli na temelju stručnog mišljenja u skladu sa Zakonom o nasljeđivanju. Nakon sastavljanja nacrt izjave o raspodjeli, sud poziva stranke da im pročita izjavu i sasluša njihove prigovore. Nakon toga sud sastavlja sudsku odluku i u njoj proglašava završnu izjavu o raspodjeli. Kada odluka o izjavi o raspodjeli stupi na snagu, sud poziva stranke na odlučivanje ždrijebom. Sud može podijeliti naslijeđenu imovinu među sudionicima u raspodjeli bez ždrijeba.

Ako je imovina nedjeljiva i ne može se dodijeliti ni jednom dijelu ostavine, sud nalaže raspodjelu te imovine na javnoj dražbi. Stranke koje sudjeluju u raspodjeli mogu davati svoje ponude na javnoj dražbi.

Ako je nedjeljiva imovina dom koji je bio zajednička bračna imovina koja je prestala postojati nakon smrti bračnog druga ili razvoda i nadživjeli bračni drug ili bivši bračni drug koji ostvaruje roditeljska prava na djecu rođenu u braku nema vlastiti dom, sud može na zahtjev tog bračnog druga upotrijebiti dom kao dio, a drugim sudionicima u raspodjeli taj dio nadoknaditi drugim nekretninama ili u gotovini.

Ako je nedjeljiva imovina dom, sudionik u imovini koji je tamo živio u trenutku otvaranja nasljedstva i koji nema drugi dom može podnijeti zahtjev da se on dodijeli njegovu dijelu te da se dijelovi drugih sudionika u podjeli pokriju s pomoću drugih nekretnina ili u gotovini. Ako nekoliko sudionika u raspodjeli ispunjuje te uvjete i ima prava na imovinu, prednost se daje osobi koja ponudi najvišu cijenu.

Zahtjev za prijenos može se ispuniti najkasnije na prvoj sudskoj raspravi nakon što je odluka o dopustivosti raspodjele postala izvršna. Imovina se vrednuje prema njezinoj stvarnoj vrijednosti.

U slučaju plaćanja u gotovini, plaćanje se mora izvršiti, zajedno sa zakonskim kamatama, u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu odluke o prijenosu.

Sudionik u raspodjeli kojem je imovina dodana u njegov dio postaje vlasnik imovine nakon plaćanja nagodbe u gotovini, zajedno sa zakonskim kamatama, u propisanom roku. U slučaju neplaćanja u roku, odluka o prijenosu postaje zakonski nevažeća i imovina

se nudi na prodaju na javnoj dražbi. Imovina se može dodijeliti drugom sudioniku u raspodjeli koji ispunjuje zahtjeve i koji je podnio zahtjev za dodjelu u propisanom roku, a da imovina nije prethodno ponuđena na prodaju na javnoj dražbi, ako drugi sudionik u raspodjeli odmah plati procijenjenu vrijednost umanjenu za vrijednost njegova udjela u imovini. Primitak se dijeli među drugim sudionicima na *pro rata* osnovi.

Sudski postupak raspodjele može se okončati i ostavina se dijeli na temelju sporazuma među strankama koje je odobrio sud.

7 Kada i kako osoba postaje nasljednik ili legatar?

Osoba postaje nasljednik ili legatar nakon prihvaćanja nasljedstva. Prije prihvaćanja nasljedstva, osoba koja ima pravo na nasljeđivanje imovine može upravljati ostavinom i pokrenuti postupke za njezino očuvanje.

8 Jesu li nasljednici odgovorni za dugove preminuloga i pod kojim uvjetima?

Stjecanjem relevantnog dijela (nužnog dijela) ostavine umrle osobe, svaki nasljednik ili legatar stječe dio imovine i dugova oporučitelja uključene u ostavinu.

U skladu s veličinom svojih dijelova, nasljednici koji su prihvatili nasljedstvo odgovaraju za dugove koji opterećuju ostavinu.

Nasljednik koji je prihvatio nasljedstvo na temelju popisa imovine odgovara samo do iznosa primljene ostavine.

Prihvaćanje ostavine na temelju popisa imovine mora se izjaviti u pisanom obliku pred okružnim sucem u roku od tri mjeseca od datuma kada je nasljednik saznao za otvaranje nasljedstva. Okružni sudac može produljiti rok za najviše tri mjeseca. Prihvaćanje se upisuje u posebni sudski registar.

Pravno nesposobna osoba, vlada i nevladina organizacija prihvaćaju nasljedstvo samo na temelju popisa imovine.

Ako jedan nasljednik prihvati nasljedstvo na temelju popisa imovine, drugi nasljednici mogu od toga imati koristi čime se ne dovodi u pitanje njihovo pravo na prihvaćanje nasljedstva ili odricanja od nasljedstva.

Popis imovine sastavlja se u skladu sa Zakonom o parničnom postupku.

9 Koji su dokumenti i/ili informacije potrebne u svrhu registracije nepokretne imovine?

Prijepisi objavljenih oporuka koje se odnose na nepokretnu imovinu i prava na nepokretnu imovinu moraju se registrirati. U slučaju univerzalnih oporuka, postojanje nepokretne imovine u relevantnom sudskom okrugu potvrđuje se izjavom s ovjerenim popisom korisnika u kojoj su navedene nekretnine za koje korisnik zna u predmetnom sudskom okrugu. Izjava se podnosi zajedno s oporukom sucu zemljišnoknjižnog odjela u okrugu u kojem se nalazi nekretnina.

Sudac zemljišnoknjižnog odjela traži od zemljišnoknjižnog odjela u mjestu u kojem se nalazi nepokretna imovina da je upiše unošenjem vlasničkih listova koje treba upisati u javno dostupne upisnike.

Zahtjevu za upis prilažu se dva ovjerena preslika oporuka koje se odnose na nepokretnu imovinu i prava na nepokretnu imovinu.

9.1 Je li imenovanje upravitelja obvezno ili je obvezno na zahtjev? Koje je korake potrebno poduzeti ako je imenovanje upravitelja obvezno ili obvezno na zahtjev?

Imenovanje upravitelja nije obavezno. Oporučitelj može imenovati jednu ili više pravno sposobnih osoba da djeluju kao upravitelji ostavine.

Na zahtjev zainteresirane strane, okružni sudac u mjestu u kojem je otvoreno nasljedstvo može odrediti rok u kojem imenovana osoba mora prihvatiti imenovanje. Ako je rok istekao i imenovana osoba nije prihvatila imenovanje, smatra se da se odrekla imenovanja.

Okružni sudac može razriješiti upravitelja ako je nemaran ili je izgubio pravnu sposobnost, ili postupa na način koji nije u skladu s povjerenjem koje mu je dodijeljeno.

9.2 Tko je ovlašten za izvršavanje oporuke nakon smrti i/ili upravljanje ostavinom?

Vidi odgovor na prethodno pitanje.

Ako umrla osoba nije ostavila oporuku ili nije imenovala upravitelja za svoju oporuku, svaka osoba koja ima pravo na nasljeđivanje može upravljati imovinom i podnositi zahtjeve za njezino očuvanje do prihvaćanja nasljedstva.

9.3 Koje ovlasti ima upravitelj?

Upravitelj mora sastaviti detaljan opis imovine i poziva nasljednike i legatara na sudjelovanje.

Upravitelj ostavine preuzima posjed nad ostavinom i upravlja njome ako je to nužno radi oporučnog raspolaganja.

Upravitelj nema ovlasti otuđiti imovinu osim ako je potrebno i ako je to dopustio okružni sudac koji donosi odluku nakon saslušanja nasljednika.

10 Koji se dokumenti obično izdaju sukladno nacionalnom zakonu tijekom ili na kraju postupka nasljeđivanja kojima se dokazuju status i prava korisnika? Imaju li ti dokumenti posebnu dokaznu snagu?

Ako je oporučitelj ostavio vlastoručnu oporuku, javni bilježnik objavljuje tu oporuku sastavljajući izjavu, opisujući stanje oporuke i uključujući napomenu o njezinu otvaranju.

Zakonski nasljednici ozakonjuju se potvrdom o nasljeđivanju koju izdaje gradonačelnik općine u kojoj se nalazi stalna adresa umrle osobe. Potvrde o nasljeđivanju izdaju se samo u odnosu na osobe koje su bile upisane u upisnik stanovništva na datum smrti i za koje je sastavljena smrtovnica.

Potvrda se izdaje u skladu s člankom 24. stavkom 2. Zakona o upisu građana i člankom 9. Uredbe o izdavanju potvrda na temelju upisnika stanovništva. U skladu sa zakonom izdaje se potvrda za nasljednika, njegova zastupnika ili treću osobu ako je potonjoj potrebna za ostvarivanje zakonitih ovlasti ili ako je izričito ovlaštena ovjerenom punomoći.

Za izdavanje potvrde potrebni su sljedeći dokumenti:

- zahtjev na obrascu informativnog centra matičnog ureda (GRAO) u kojem su navedene pojedinosti o nasljednicima umrle osobe i koji mora popuniti nasljednik ili osoba koju je nasljednik ovlastio,
- preslik smrtovnice (ako ju je izdala druga općina),
- identifikacijski dokument podnositelja zahtjeva,
- ovjerena punomoć ako zahtjev popunjava ovlaštena zastupnik.

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJM-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Posljednji put ažurirano: 11/12/2015